

วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ ประชากรตัวอย่างเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ศึกษาเล่าเรียนอยู่ช่วงปีการศึกษา 2543 ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษา เก็บข้อมูลโดยวิธีพบปะบังเอิญ ได้ประชากรตัวอย่างทั้งสิ้น 3,442 ตัวอย่าง จาก 43 สถานศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย เป็นตัวแทนการทดสอบหาความเชื่อมั่นของเครื่องมืออยู่ที่ 0.6817 สถิติที่ใช้วิจัยประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไคส์แควร์

พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า นักเรียนนักศึกษาเคยใช้ยาบ้าแต่เลิกแล้ว คิดเป็นร้อยละ 10.2 และปัจจุบันนักเรียนนักศึกษายังคงใช้ยาบ้าอยู่ร้อยละ 4.0 โดยปริมาณการใช้ยาบ้าส่วนใหญ่ ใช้ยาบ้าครั้งละ 1 เม็ดต่อวัน พฤติกรรมการใช้ยาบ้าส่วนใหญ่ใช้วิธีสูดไฟแล้วสูดดม รองลงมาใช้รับประทานเหมือนยาทั่วไป และผสมในเครื่องดื่มหรือแอลกอฮอล์ ตลอดจนการฉีดเข้าเส้นเลือด สาเหตุที่ทำให้นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมใช้ยาบ้าเกิดจากการอยากทดลอง รองลงมาเกิดจากเพื่อนชักชวน เพื่อคลายความ เครียด ผิดหวังปัญหาด้านความรัก ต้องการให้เกิดความชยันอ่านหนังสือได้นาน ต้องการลืมเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับ ตนเอง ขาดความอบอุ่น ต้องการเข้ากับเพื่อนให้ได้ ใช้ลดความอ้วน และใช้เป็นที่พักทางใจเพื่อความทันสมัย แหล่งซื้อขายยาบ้าที่นักเรียนนักศึกษาสามารถหาซื้อได้นั้น ส่วนใหญ่หาซื้อได้จากเพื่อนหรือวัยรุ่น รองลงมาหาซื้อได้จากสถานบันเทิงช่วงกลางคืน และหาซื้อได้จากภายในสถานศึกษา ร้อยละ 18.8

พิจารณาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทย

พบว่า เพศชายมีส่วนการใช้ยาบ้าสูงกว่าเพศหญิง อายุและระดับการศึกษาที่สูงขึ้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมลดการใช้ ยาบ้าของนักเรียนนักศึกษา ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้าที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียน นักศึกษา พบว่า นักเรียนนักศึกษาที่ยังใช้ยาบ้าอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจที่ผิด ต้องได้รับการแก้ไขโดย แรงกดดันในด้านการเสพแล้วทำให้เกิดความชยัน ด้านการเสพแล้วทำให้ลดความอ้วนได้ ด้านการเสพแล้วทำให้ตาสว่าง ไม่ง่วงนอน ด้านเสพแล้วทำให้แก่โรคได้เหมือนยาทั่วไปและไม่ใช้ยาเสพติด ด้านเสพแล้วไม่มีโทษเหมือนเฮโรอีน ด้าน การเสพแล้วทำให้ร่างกายไม่ทรุดโทรม ด้านการเสพแล้วไม่ทำให้ประสาทหลอน ด้านการเสพแล้วไม่ทำให้เกิดอุบัติเหตุหรือไปก่ออาชญากรรม ด้านการเสพแล้วไม่ทำให้ตนเองและครอบครัวเดือดร้อน และด้านการเสพแล้วไม่ทำให้มีโทษแต่ประการใดต่อร่างกาย และจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ถือว่านักเรียนนักศึกษาที่เสพยาบ้า นั้น เป็นเพียงผู้ป่วย มิใช่ผู้กระทำความผิดแต่ประการใด มีผลทำให้นักเรียนนักศึกษาเห็นด้วยกับนโยบายดังกล่าวถึงร้อยละ 18.6 ประเด็นนี้มีผลให้นักเรียนนักศึกษาใช้ยาบ้ากันมากขึ้น ที่สำคัญ การที่นักเรียนนักศึกษายังคงหาซื้อยาบ้าได้จากภายในสถานศึกษานั้น เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่า โครงการโรงเรียนสีขาวของกระทรวงศึกษาธิการที่จัดทำขึ้นนั้น ได้ผลเพียงระดับหนึ่งเท่านั้นเอง เนื่องจากพฤติกรรมเสพยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคใต้ของประเทศไทยมีสัดส่วนลดลงเพียงเล็กน้อย

Title: Analysis of the Amphetamine Use Behavior of Students in the Zone of Thailand's Southern Region

Researcher: Ati Kusagavavong

The objectives of this research were to study the Amphetamine use behavior of students in the zone of Thailand's southern region and to study factors having a relationship with the Amphetamine use behavior of students in the zone of Thailand's southern region. The research was a survey and qualitative research. The sample population were students attending school in the period of the academic year 2000 from the lower secondary education to the higher education level. Data were collected by the chance meeting method. A total of 3,442 samples were obtained from 43 educational institutions in 14 southern provinces of Thailand, representing the tool reliability test at 0.6817. The statistics used consisted of percentage, average and $\bar{X}$

The study of the Amphetamine use behavior of students in the zone of Thailand's southern region revealed that students who used to use Amphetamine and have now quit it constituted 10.2 per cent, and students currently still using Amphetamine, 4.0 percent, whose Amphetamine use quantity was in most cases 1 pill per time per day. The Amphetamine use behavior was in most cases is by using fire to singe the drug and then inhale; next to it, by taking it like medicines in general and mixing it in a beverage or alcohol as well as by intravenous injection. The reason for the students having the Amphetamine use behavior was wanting to try; next to it, being persuaded by friends, using it to relax stress, being disappointed in love, wanting to generate diligence, to be able to read lesson books for a long time, wanting to forget various matters having happened to oneself, being wanting in warmth, wanting to be able to get along with friends, using it to reduce obesity and using it as a mental refuge, for modernness. As regards the Amphetamine sources from which the students could buy, they could in most cases buy from friends or teenagers; next to this source, from entertainment places in nighttime, and from within the educational institution, 18.8 per cent.

From considering the factors having a relationship with the Amphetamine use behavior of students in the zone of Thailand's southern region, it was found that the male sex had a higher Amphetamine use proportion than the female. An older age and a higher level of education had influence on the students' reduced Amphetamine use behavior. Regarding knowledge and understanding about Amphetamine that had influence on the students' Amphetamine use behavior, it was found that the majority of the students currently still using Amphetamine had misconcepts needing urgent solution, namely, the misconception of using it to generate diligence, the misconception of using it to reduce obesity. The misconception of using it as awakening substance, of using it as general medicine but not like narcotic drug the misconception that using it is not harmful like heroin, the misconception of using it to keep the body from deteriorating, the misconception that using it is not hallucinatory, the misconception that using it does not give rise to an accident or crime, the misconception that using it causes no trouble for oneself and one's family, and the misconception that using it does no bodily harm, and from the policy of the Ministry of Education regarding Amphetamine using students as merely being patients and not offenders, it resulted in up to 18.6 per cent of the students agreeing to the said policy. This point resulted in up to 18.6 per cent of the students agreeing to the said policy. This point resulted in a growing number of students using Amphetamine. Importantly, the fact that students could still buy Amphetamine within their educational institutions was an indication that the White School Project of the Ministry of Education worked only at a level, since the Amphetamine use behavior of students in the zone of Thailand's southern region had only a slightly declining proportion.